

[Weikop.]

den tidligere minister hr. Bertel Dahlgaard vil være blevet uhyre overrasket, hvis han har hørt forhandlingerne i aften, og måske sige til sig selv: frænde er frænde værst.

Den højtærede minister sagde, at jeg havde overdrevet det; jeg havde sagt om dette vigtige lovforslag. Hvad var det, jeg gerne ville have frem? Jeg ville gerne have en bedømmelse og en diskussion af lovforslaget frem; men den bedømmelse, jeg kom med, kunne den højtærede minister altså ikke tage alvorligt, fordi han fandt den overdreven. Det lød jo meget elegant — jeg var lige ved at sige, at det lød elegant radikalt. Men det var nu en meget letfærdig påstand af den højtærede handelsminister, at det var overdrevent, alene af den grund, at de betragtninger, jeg fremsatte, var nøjagtig de samme, som hr. Bertel Dahlgaard fremsatte om et andet lovforslag, der næsten svarede til den højtærede handelsministers. Den højtærede minister kan jo prøve på at sammenligne § 1 i sit lovforslag med den tilsvarende paragraf i den lov, jeg tænker på.

Det er derfor, jeg siger, at den højtærede handelsminister i aften har fældet så hård en dom over hr. Bertel Dahlgaards synspunkter, som der vel sjældent er hørt magen til her i denne sal.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at det var en genoplivning af krigstidens restriktioner. Hvorfor havde vi restriktionerne dengang? Det var, fordi der var varemangel. Og hvad var det, hr. Bertel Dahlgaard sagde? Han sagde, at vi ikke skulle have sådanne restriktioner, når vi ikke havde varemangel. Derfor mener jeg — alene under henvisning til hr. Bertel Dahlgaards udtalelser — at det var fuldt berettiget af mig at sige, at det er farligt at komme ind på denne restriktionsvej. Men det var, ligesom den højtærede minister overhovedet ikke ville komme ind på en saglig argumentation — og det beklager jeg meget, for jeg betragter det som et meget alvorligt lovforslag — lige så lidt som han svarede på nogle af de spørgsmål, jeg havde stillet.

Jeg vil gerne sige, at når man skal tage stilling til et lovforslag, er det for mig meget væsentligt, om det kan administreres. Det er rigtigt, at jeg i denne forbindelse både henviste til hr. Bertel Dahlgaard og

til professor Hoffmeyer, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen altså ikke betragter som en vismand, men som alligevel er en af de tre vise mænd. Denne henvisning fejede den højtærede minister elegant væk.

Jeg synes som sagt, det er meget væsentligt, om en lov, der skal føres ud i tilværelsen, også kan administreres. Derfor nødsages jeg til lige at komme med et citat fra Folketingstidende. Det er fra den 4. oktober 1962, det findes på sp. 98, og det lyder således:

„... har man fra flere sider peget på muligheden af gennemførelse af et egentligt avancementstop, hvorved det forbydes de handlende at foretage forhøjelse af deres nettoavancer i forhold til de på et givet tidspunkt gældende avancer. Efter regeringens opfattelse vil gennemførelse af et avancementstop imidlertid ikke være et egnet middel i den foreliggende situation. Selv med et meget omfattende kontrolapparat vil det ikke være muligt effektivt at kontrollere overholdelsen af et avancementstop for de utallige varer, der forekommer i handelen i stadig skiftende udvalg, arter og kvaliteter. Hertil kan føjes, at et sådant generelt forbud vil ramme højest vilkårligt; det vil ramme de handlende hårdest, som i forvejen har været rimelige i deres prisberegninger, og begunstige de handlende, som har været mindre rimelige.“

Se, det er ganske tydelige ord om, at man ikke kan gennemføre et avancementstop, og det er naturligt med disse ord som baggrund at tage en drøftelse af det; men hvem er det, der har sagt det; jeg her har citeret? Det er den højtærede handelsminister. Skal handelsministeren nu fejes ned af bordet ligesom hr. Bertel Dahlgaard og hr. Hoffmeyer? Jeg ved det ikke, men jeg synes, at den højtærede handelsminister skal være noget forsigtig med elegant at feje noget til side, når vi taler om en så alvorlig lovgivning som denne; den højtærede handelsminister er ved denne behandling overhovedet ikke kommet ind på de spørgsmål, som man rejser over for ham. Jeg synes, at det havde været rimeligt, om den højtærede handelsminister netop i sådanne alvorlige spørgsmål som disse var gået mere alvorligt ind på problemerne i stedet for at fortælle mig noget om, at nu gav jeg